

18 – 25 február 2018

Beethoven

neskoré kvartetá

BRODSKY QUARTET^{UK}

veľké koncertné štúdio
slovenského rozhlasu

konvergencie

four quartets / štyri kvartetá

Time present and time past
Are both perhaps present in time future,
And time future contained in time past.
If all time is eternally present
All time is unredeemable.

Čas minulý aj čas prítomný
sú oba prítomné v čase budúcom
a čas budúci je obsiahnutý v minulosti.
Ak je všetok čas nekonečne prítomný,
tak žiaden čas nemožno vykúpiť.

T. S. ELIOT

Beethoven

sprievodné podujatia / accompanying events

artforum

štvrtok / thursday **8. 2. 2018** / 19:00 hod. / 7:00 pm

roth číta beethovena / roth reads beethoven

Konvergenzie sa už po štvrtýkrát vracajú do bratislavského kníhkupectva Artforum s čítaním o hudbe. Vo výbere z Beethovenovej korešpondencie, ktorý pripravil Andrej Šuba, prepožičia skladateľovým myšlienkam svoj hlas charizmatický Robert Roth.

Convergences, the international festival of chamber music, returns for the fourth time to Bratislava's much-beloved bookshop Artforum with a reading on music. The charismatic Slovak actor Robert Roth lends his voice to Beethoven's thoughts, in a selection from the composer's correspondence.

kino lumière

pondelok / monday **12. 2. 2018** / 20:00 hod. / 8:00 pm

posledné kvarteto / a late quartet (USA, 2012)

105 min., anglický originál, slovenské titulky /

english original, slovak subtitles: Zuzana Greksáková

Réžia/Director: Yaron Zilberman

Hrajú/Starring: Philip Seymour Hoffman, Christopher Walken,
Catherine Keener, Mark Ivanir

Keď obľúbenému violončelistovi svetovo uznávaného sláčikového kvarteta diagnostikujú nevyliciteľnú chorobu, budúcnosť súboru sa ocitne v ohrození: potláčané emócie, súťaživé egá a nekontrolovateľné vášne ohrozujú rokmi budované priateľstvá a spoluprácu. Kvarteto má odohrať koncert pri príležitosti 25. výročia svojho vzniku, ktorý pravdepodobne bude posledným a jediným, čo môže hudobníkov udržať spolu, sú ich vzájomné vzťahy a sila hudby.

When the popular cellist of a world-renowned string quartet is diagnosed with an incurable illness, the future of the ensemble is threatened: suppressed emotions, competitive egos and uncontrollable passions threaten the friendships and partnership built up over years. The quartet is to give a concert on the occasion of the 25th anniversary of its formation; this concert will probably be their last, and the only thing which can hold the musicians together is their mutual relationships and the power of music.

kaviareň berlinka / café berlinka

piatok / friday **23. 2. 2018** / 17:30 hod. / 5:30 pm

beethoven o piatej čaj s brodsky quartet

beethoven at five Tea with the Brodsky Quartet

Neformálne stretnutie s členmi súboru Brodsky Quartet v príjemnom prostredí kaviarne Berlinka. Moderovaný rozhovor o hudbe a živote hudobníkov s ukážkami z Beethovenovej tvorby. Uvádzajú Jozef Lupták & Adrian Rajter.

An informal meeting with the members of the Brodsky Quartet in the pleasant setting of Cafe Berlinka. A conversation (chaired) on music and the life of musicians, with extracts from Beethoven's work. This event will be introduced by Jozef Lupták & Adrian Rajter.

"Each one in a different way," Beethoven replied, when asked which of these works he considered the best. "Late quartets", from the 1820s, represent Beethoven's final, fascinating return to the string quartet, which was fully appreciated only in the 20th century. While these works had their narrow circle of admirers, by the public at large they were long regarded as bizarre and incomprehensible, with only occasional flashes of the composer's genius.

ludwig van beethoven

(1770—1827)

veľké koncertné štúdio slovenského rozhlasu /
great concert studio of the slovak radio

komorné koncerty / chamber concerts

nedeľa/sunday **18. 2. 2018** / 18:00 hod./6:00 pm

Husľová sonáta č. 4 a mol op. 23./

Violin Sonata No. 4 in A Minor, Op. 23

Violončelová sonáta č. 4 C dur op. 102/1/

Cello Sonata in C Major, Op. 102/1

Klavírne trio B dur op. 97 „Arcivojvodské“/

Piano Trio in B flat Major, Op. 97 "Archduke"

IGOR KARŠKO husle/violin

JOZEF LUPTÁK violončelo/cello

ALEKSANDAR SERDAR klavír/piano

streda/wednesday **21. 2. 2018** / 19:00 hod./7:00 pm

Klavírna sonáta č. 8 c mol op. 13 „Patetická“/

Piano Sonata No. 8 in C Minor, Op. 13 "Pathétique"

Sláčikové kvinteto op. 29 „Búrka“/String Quintet, Op. 29 "Storm"

Septeto op. 20/Septet, Op. 20

BRANISLAV DUGOVIČ klarinet/clarinet

PETER KAJAN fagot/bassoon

MARTIN NOVÁK lesný roh/French horn

SEBASTIAN GÜRTLER, MARIÁN SVETLÍK husle/violin

MARTIN RUMAN, PETER VRBINČÍK viola/viola

JOZEF LUPTÁK violončelo/cello

JÁN PRIEVOZNÍK kontrabas/double bass

ALEKSANDAR SERDAR klavír/piano

ludwig van beethoven

(1770—1827)

velké koncertné štúdio slovenského rozhlasu /
great concert studio of the slovak radio

neskoré kvartetá / late quartets

BRODSKY QUARTET^{UK}

DANIEL ROWLAND 1. husle/1st violin

IAN BELTON 2. husle/2nd violin

PAUL CASSIDY viola/viola

JACQUELINE THOMAS violončelo/cello

štvrtok/thursday **22. 2. 2018** / 19:00 hod./7:00 pm

Sláčikové kvarteto f mol op. 95 „Quartetto serioso“ /
String Quartet in F Minor, Op. 95 “Quartetto serioso”

Sláčikové kvarteto č. 16 F dur op. 135 /
String Quartet No. 16 in F Major, Op. 135

Sláčikové kvarteto č. 15 a mol op. 132 /
String Quartet No. 15 in A Minor, Op. 132

sobota/saturday **24. 2. 2018** / 19:00 hod./7:00 pm

Sláčikové kvarteto Es dur op. 74 „Harfové“ /
String Quartet in E flat Major, Op. 74 “Harp”

Velká fúga op. 133 / Grosse Fuge, Op. 133

Sláčikové kvarteto č. 13 B dur op. 130 /
String Quartet No. 13 in B flat Major, Op. 130

nedeľa/sunday **25. 2. 2018** / 18:00 hod./6:00 pm

Sláčikové kvarteto č. 12 Es dur op. 127 /
String Quartet No. 12 in E flat Major, Op. 127

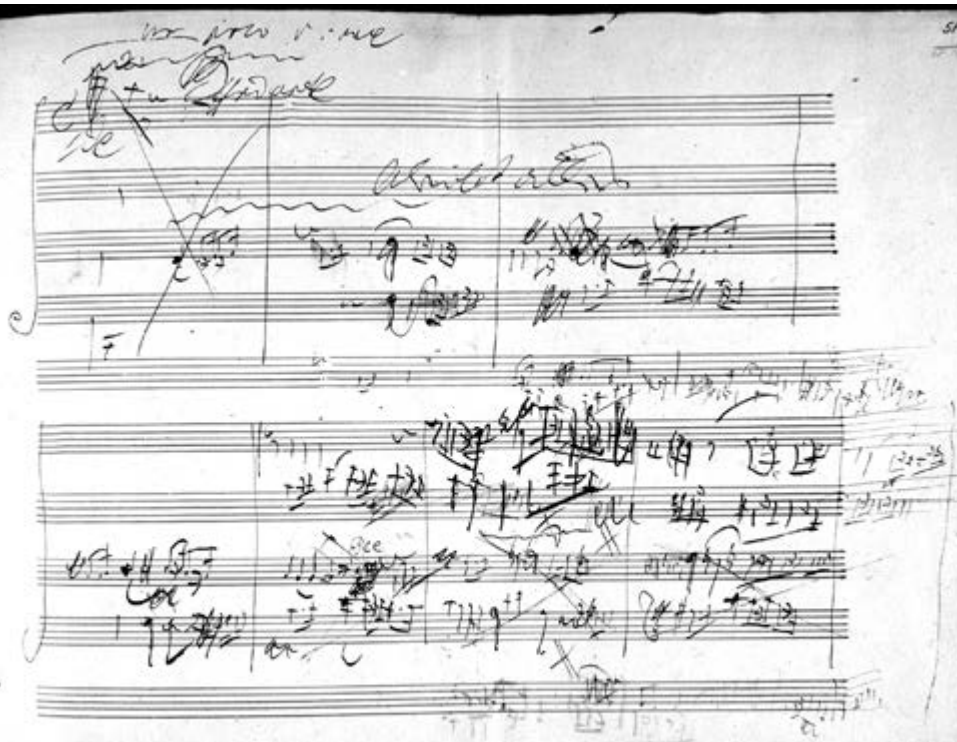
Sláčikové kvarteto č. 14 cis mol op. 131 /
String Quartet No. 14 in C sharp Minor, Op. 131

neskoré kvartetá

Do roku 1815 mohol Ludwig van Beethoven (1770—1827) svoj profesionálny život považovať za úspešný. Jeho hudba sa hrala vo Viedni, bol rešpektovaný doma i v zahraničí. Vďaka podpore šľachtických patrónov a početným objednávkam sa jeho financie stali stabilnými. No narastajúce problémy so sluchom (od roku 1818 komunikoval najmä prostredníctvom konverzačných zošitov), ktoré sa objavili už niekedy na prelome storočí, spôsobili skladateľovu postupnú stratu kontaktu s okolím, jeho uzatvorenie sa do seba, umelec sa stáva ešte viac náladovým a podozrievavým. Dôsledkom bolo, že po dokončení dvoch violončelových sonát *op. 102* na niekoľko rokov takmer úplne rezignoval na komponovanie. Veľa o jeho živote v období bezprostredne predchádzajúcom neskorým kvartetám sa dozvedáme z jeho *Denníka (Tagebuch, 1812—1818)*. Čítal poéziu, filozofické a teologické spisy, zaujímali ho východné náboženstvá a literatúra, Homér, Walter Scott a Shakespeare. Nachádza sa v ňom aj nasledujúci Herderov citát: *„Keď osud nie je priaznivý, nezúfaj, veď deň ti napokon prinesie skôr radosť než smútok a viac potešenia než žiaľu (...) buď dobrého srdca i v nešťastí. Čas robí zázraky, bezpočetné sú milosti, v ktoré môžeš dúfať od Boha.“* Obdobia beznádeje striedali chvíle prechodného zlepšenia. *„Vďaka Bohu, cítim sa teraz lepšie a zdá sa, že aj zdravie sa mi opäť navracia, môj duch pookrieva, takže možno konečne začnem nový život zasvätený umeniu,“* píše priateľovi Franzovi Brentanovi. V inom liste zmieňuje, že začal opäť improvizovať na klavíri. Poručníctvo synovca Karla, ktoré získal po smrti brata v roku 1815, prinieslo do skladateľovho života množstvo ťažkostí. Nielen s chlapcovou matkou Johannou, ktorú prezýval „Kráľovná noci“, ale aj so samotným synovcom. Ich napätý vzťah sa končí Karlovým pokusom o samovraždu. Súdne trovy týkajúce sa opatrovateľstva, inflácia, ktorá trápila habsburskú monarchiu od roku 1811, i výdavky súvisiace s výchovou Karla neboli len finančne náročné, pre chorého skladateľa znamenali veľké emocionálne vypätie. V týchto pohnutých časoch mu boli oporou priatelia, najmä Johann a Nanetta Streicherovci, ktorí prebrali starosť nielen o skladateľove zákazky (okrem renty arcivojvodu Rudolfa, Kinských a Lobkovicovcov tvorili Beethovenov hlavný príjem), ale aj o domácnosť. Známi viedenski výrobcovia klavírov patrili k skladateľovým dávnym známym a pre dejiny hudby na území dnešného Slovenska v 18. storočí majú zvláštny význam – list Johannovi Streicherovi, napísaný v roku 1796 v dnešnej Bratislave, je jediným priamym dokladom o Beethovenovom pobyte a koncertovaní na našom území (návštevy Dolnej Krupej, Hlohovca a Piešťan sú len predpokladané). *„Je ťažké komponovať len preto, aby si človek zarobil na chlieb,“* zveruje sa skladateľ v korešpondencii.

„Beethoven sa, tak ako kedysi Papa Haydn, momentálne zaoberá aranžovaním škótskych piesní. Zdá sa, že viac nie je schopný veľkých činov,“ napísal v roku 1821 kritik *Allgemeine musikalische Zeitung*. Napriek všetkému prichádza po dočasnej tvorivej odmlke čas ďalších veľkých diel: posledných troch klavírných sonát, veľkolepej *Missy solemniss (1822)*, *Diabelliho variácií (1823)*, dvoch cyklov klavírných bagatel, *9. symfónie (1824)* – a piatich sláčikových kvartet (*opp. 127, 132, 130/133, 131, 135*).

Po *op. 95 (Quartetto serioso, 1810)*, venovanom Mikulášovi Zmeškalovi (1759— 1833), rodákovi z oravských Leštín, dvorskému úradníkovi vo Viedni, vášnivému violončelistovi a jednému z najstarších viedenských priateľov skladateľa, nasledovala u Beethovena v kvartetovej tvorbe prestávka trvajúca viac než dekádu. Skladateľ sa ju chystal prerušiť, zmieňuje sa o tom vydavateľovi Petersovi. K „neskorým kvartetám“ ho však napokon priamo inšpirovala až objednávka ruského kniežata Nikolaja Golicyna (1794— 1866), ktorý si v novembri roku 1822 vyžiadal „jedno, dve alebo tri nové kvarteta“ za cenu, ktorú si skladateľ sám určí. Golicyn, ktorý strávil mladosť vo Viedni, hral na violončele a jeho manželka bola klaviristka. O jeho hudobných dispozíciách svedčí aj fakt, že urobil kvartetové a kvintetové transkripcie všetkých Beethovenových klavírných sonát. V Rusku sa skladateľova najnovšia tvorba dostala do povedomia aj vďaka huslistovi Ignácovi Schuppanzighovi, ktorý tam po rozpustení Razumovského kvarteta istý čas pobudol. Ruský šľachtic chcel pôvodne zadať objednávku Carl Maria von Weberovi, ktorého *Čarostrelec* ho očaril, no huslista jeho súkromného kvarteta Carl Zeuner ho

presvedčil, aby oslovil Beethovena. Knieža Golicyn musel na svoje skladby kvôli práci na *Misse solemnis* a *9. symfónii* čakať. Beethovenovi 22. 11. 1823 píše: „*Som skutočne netrpezlivý, čo sa týka Vášho nového kvarteta. Napriek tomu Vás však prosím, aby ste na to nijako nebrali ohľad a nechali sa viesť len svojou inšpiráciou a rozpoložením mysle, pretože nikto nevie lepšie než ja, že géniovi nemožno prikazovať, skôr mu treba dožičiť pokoj. Okrem toho je známe, že v súkromí nie ste človekom, ktorý by obetoval umelecké ciele vlastnému prospechu a že tvoriť hudbu na príkaz Vám nie je vlastné...*“ Napriek niekoľkoročnému meškaniu na Beethovena nezanevrel, dokonca v Sankt Peterburgu medzičasom zorganizoval prvé kompletne uvedenie *Omše* (1824). Do roku 1826 napokon dostal postupne nie jednu, ale tri nové kompozície (*Es dur, op. 127*, február 1825; *a mol, op. 132*, júl 1825; *B dur, op. 130, november 1825*) – známe dnes podľa dedikácie aj ako „Golicynove kvartetá“. V ich bezprostrednej blízkosti vznikajú ďalšie skladby, všetky v roku 1826, ktoré sú súčasne poslednými Beethovenovými dokončenými dielami (*cis mol, op. 131; Velká fuga, op. 133; F dur, op. 135*). „Neskoré kvartetá“ nepatria len k vrcholným Beethovenovým kompozíciám, ale k vrcholom kvartetovej tvorby všetkých období. Ako zdroj inšpirácie pôsobili na autorov dvoch najzávažnejších kvartetových cyklov v 20. storočí, Šostakoviča a Bartóka. Problém dobovej recepcie Beethovenových diel z neskorého obdobia býva niekedy zjednodušovaný na nepochopenie a odmietanie. Keď však preniklo na verejnosť, že Beethoven rokuje o premiérach *9. symfónie* a *Missy solemnis* v Berlíne, knieža Lichnovský zorganizoval petíciu, v ktorej ho poprední viedenski hudobníci i verejnosť žiadali, aby od toho upustil – odvolávajúc sa na jeho miesto v susedstve ďalších dvoch géniov viedenského klasicizmu, Haydna a Mozarta. Aj posledné kvartetá si získali okamžité uznanie znalcov, napriek tomu – ako píše Joseph Kerman v klasickej práci o Beethovenových kvartetách – počas 25 rokov od skladateľovej smrti nezazneli vo Viedni verejne viac než sedemkrát. A Georg Bernard Shaw si ešte v 90. rokoch 19. storočia v jednom zo svojich textov kladie rečnícku otázku: „*Či sa im treba navždy vyhýbať, keď ich raz akademici nazvali obskúrnymi a nehrateľnými?*“ Nepochopenie cítiť z neskorších vyjadrení skladateľovho „samozvaného“ tajomníka Antona Schindlera, ktorý mal pocit, že kvartetá skladateľa odvedli od komponovania plánovaných veľkých vokálno-inštrumentálnych diel – *Fausta*, *10. symfónie* a *Rekviem*. Kritika píše o týchto skladbách ako o „*vážnych, temných a mysterióznych, niekedy bizarných, príkrych i rozmarných*“. No rovnako sa možno dočítať o tom, že ich „*netreba predčasne zavrhnovať, lebo raz príde doba, keď to, čo sa na prvý pohľad zdá byť nejasné a zmätené, bude vnímané ako prehľadné a dokonale vyvážené*“.

Kvarteto Es dur op. 127 patrilo azda medzi posledné diela, ktorých uvedenie skladateľ absolvoval. Keďže premiéra 6. 3. 1825 sa nevydarila, Schuppanzigha, hrajúceho prvé husle, nahradil Joseph Böhm, ktorý si na okolnosti uvedenia skladby spomína: „*Keď sa o tom dozvedel Beethoven, pretože nebol pri uvedení prítomný, pochytila ho zúrivosť a hudobníkom i publiku adresoval niekoľko drsných slov. Beethoven nemal pokoja, kým nebola hanba zmazaná. Dal po mňa poslať skoro ráno a svojím obvyklým strohým spôsobom mi povedal: Musíte hrať moje kvarteto a vec bola hotová. Námiety ani pochybnosti nemali miesto, čo si Beethoven zaumienil, to sa muselo stať. A tak som sa*

podujal na neľahkú úlohu. Dielo sa usilovne študovalo a skúšalo sa často pred očami Beethovena. O očiach hovorím zámerne, pretože nešťastný muž bol taký hluchý, že nemohol viac počuť nebeské tóny svojich diel. Napriek tomu skúšanie v jeho prítomnosti nebolo ľahké. Jeho oči sledovali pozorne sláčiky, a preto bol schopný postrehnúť aj minimálne posuny v tempe či rytme a ihneď ich opraviť. V závere poslednej časti tohto kvarteta sa nachádza meno *vivace*, zdalo sa mi, že oslabuje celkový efekt. Na skúške som preto navrhol, aby bolo pôvodné tempo zachované, čo efekt vylepšilo. Beethoven, skrčený v kúte, nepočul nič, no pozoroval s napätým sústredím. Po poslednom smyku lakonicky poznamenal: *Nech to tak ostane, prišiel k pultom a prečiarol meno vivace vo všetkých štyroch partoch.*“ Muzikologická literatúra často zdôrazňuje abstraktnosť neskorých kvartet, pričom sa odvoláva najmä na intenzívne využívanie kontrapunktu. V týchto dielach skladateľ súčasne upiera svoj pohľad vpred (napr. v nekonvenčných formových riešeniach, kde prekračuje obvyklú štvorčastovosť a v spôsobe narábania s hlasmi), súčasne sa obracia do minulosti (využívanie starých kontrapunktických foriem ako fúga, chorál a kánon je dôsledkom jeho intenzívneho záujmu o Händla, Bacha a renesančnú polyfóniu). „*Imaginácia si tiež nárokuje na svoj diel, preto sa dnes do starých foriem musí vnieť nová poetickosť,*“ hovorí Beethoven huslistovi Karlovi Holzovi. Azda neexistuje lepší príklad ako lyrická fúga tvoriaca prvú časť *op. 131*. Na opačnom póle výrazového diapazónu stojí „*expresionizmus*“ *Veľkej fúgy, op. 133*, ktorej hudba súčasníkom pripadala ako „*čínština*“. Hoci skladateľ ju pôvodne umiestnil na záver kvarteta *op. 130*, napokon ju nahradil menej radikálnym finále. Aj keď chápanie týchto ikonických diel nemožno redukovat' na hudobný sprievod k životu ich tvorca, neskorá hudba Beethovena okolnosti jeho života nepochybne odráža. Príkladom môže byť pomalá časť *op. 132*, nazvaná *Posvätné vdakvyzdanie uzdraveného Božstvu* (Heiliger Dankgesang eines Genesenen an die Gottheit) s poznámkou „*cítiac novú silu*“ (*Neue Kraft fühlend*) či finále *op. 135* (ide o jedinú skladbu, ktorá sa nezačína pomalou časťou), kde sú tempové označenia doplnené slovami *Ťažko prijaté rozhodnutie – Musí to byť? Musí!* (*Der schwer gefasste Entschluss – Muss es sein? Es muss sein!*). Alexander Thayer uvádza, že fatalisticky znejúce slová sa do partitúry dostali v kontexte, ktorý pôvodne vôbec nebol dramatický. Jeden zo subskribentov skladby sa nedostavil na predvedenie, odmietol zaplatiť a nechal sa počuť, že si dá dielo prehrať doma privátne. Skladateľ ho napokon k platbe prinútil a „*ťažké rozhodnutie*“ sa údajne týka právej jej. V každom prípade, kým *Omša a 9. symfónia* „*s Ódou na radosť*“ komunikujú posolstvá určené „*miliónom*“, s neskorými kvartetami vstupuje poslucháč do skladateľovej najintímnejšej zóny. Takmer sa cítime nesvoji, ako sme sa tam dostali, píše Richard Taruskin. Tam, kde sme so skladateľom sami a vo vzácných chvíľach porozumenia, dokážeme napriek storočiam pochopiť slová jeho súčasníka: „*Pretože on bol umelcom a všetkým, čím bol, bol skrze svoje umenie. Bol umelcom a kto sa odváži postaviť sa vedľa neho?*“

ANDREJ ŠUBA

„Poslechněte, pane vedoucí,“ zeptal se ještě před odchodem majitele podniku.

„Copak že to bylo za skladbu? Vy jste to už říkal, ale já to hned zapomněl.“

„To bylo, pane, Beethovenovo „Arcivévodské trio“.“

„Asi vévodský trio?“

„Ne asi, pane, ale arci. Arcivévodské trio. Beethoven jej věnoval rakouskému arcivévodovi Rudolfovi. Ono se mu Arcivévodské vlastně říká jen lidově, jeho správný název je jiný. Arcivévoda Rudolf byl synem císaře Leopolda II., byl to člen císařského rodu. Byl hudebně talentovaný a v 16ti letech se stal Beethovenovým žákem.

Studoval u něj klavír a hudební teorii. Svého učitele si velice vážil. Sám se sice jako pianista ani jako skladatel příliš neprosлавil, ale pro Beethovena, který byl pro reálný život v některých ohledech trochu nepraktický, představoval opravdovou oporu do každého počasí. Kdyby Rudolfa nebylo, prožil by skladatel asi opravdu krušný život.“

„Takoví lidi jako ten Rudolf, ty jsou teda potřeba jako sůl.“

„Svatá pravda, pane.“

„Vono by ani nebylo dobře, kdyby všichni lidi byli hrdinové, nebo geniální. Někdo holt musí dávat pořád pozor a zařizovat praktický věci.“

„V tom s vámi naprosto souhlasím. Na světě opravdu nemohou být jen samí hrdinové a géniové.“

„Ta skladba byla ale vážně pěkná.“

„Je úžasná. Nikdy se vám neoposlouchá. Je to největší a nejdůstojnější z Beethovenových klavírních trií. Napsal je ve svých čtyřiceti letech a pak už nikdy žádné další nesložil. Asi cítil, že už v tomto žánru dosáhnul svého vrcholu.“

„Řek bych, že ho chápu. Každá věc má mít svůj jasnej vrchol,“ poznamenal Hošino.

HARUKI MURAKAMI: Kafka na pobřeží. (preklad T. Jurkovič) Odeon, 2006

nedeľa **18. 2. 2018** / 18:00 hod.

sunday **18. 2. 2018** / 6pm

veľké koncertné štúdio slovenského rozhlasu /
great concert studio of the slovak radio

IGOR KARŠKO husle/violin

JOZEF LUPTÁK violončelo/cello

ALEKSANDAR SERDAR klavír/piano

PROGRAM

ludwig van beethoven

(1770—1827)

Husľová sonáta č. 4 a mol op. 23 /

Violin Sonata No. 4 in A Minor, Op. 23

I. Presto

II. Andante scherzoso più allegretto

III. Allegro molto

Violončelová sonáta č. 4 C dur op. 102/1 /

Cello Sonata in C Major, Op. 102/1

I. Andante –

II. Allegro vivace

III. Adagio – Tempo d'andante –

IV. Allegro vivace

PRESTÁVKA/INTERMISSION

Klavírne trio B dur op. 97 „Arcivojvodské“ /

Piano Trio in B flat Major, Op. 97 "Archduke"

I. Allegro moderato

II. Scherzo (Allegro)

III. Andante cantabile ma però con moto. Poco più adagio

IV. Allegro moderato – Presto

streda **21. 2. 2018** / 19:00 hod.

wednesday **21. 2. 2018** / 7pm

veľké koncertné štúdio slovenského rozhlasu /
great concert studio of the slovak radio

BRANISLAV DUGOVIČ klarinet/clarinet

PETER KAJAN fagot/bassoon

MARTIN NOVÁK lesný roh/French horn

SEBASTIAN GÜRTLER, MARIÁN SVETLÍK husle/violin

MARTIN RUMAN, PETER VRBINČÍK viola/viola

JOZEF LUPTÁK violončelo/cello

JÁN PRIEVOZNÍK kontrabas/double bass

ALEKSANDAR SERDAR klavír/piano

PROGRAM

ludwig van beethoven

(1770—1827)

Klavírna sonáta č. 8 c mol op. 13 „Patetická“ /

Sonata No. 8 in C Minor, Op. 13 “Pathétique”

- I. Grave – Allegro di molto e con brio
- II. Adagio cantabile
- III. Rondo: Allegro

Sláčikové kvinteto op. 29 „Búrka“ / String Quintet, Op. 29 “Storm”

- I. Allegro moderato
- II. Adagio molto espressivo
- III. Scherzo: Allegro
- IV. Presto

PRESTÁVKA/INTERMISSION

Septeto op. 20 / Septet, Op. 20

- I. Adagio – Allegro con brio
- II. Adagio cantabile
- III. Tempo di menuetto
- IV. Tema con variazioni: Andante
- V. Scherzo: Allegro molto e vivace
- VI. Andante con moto alla marcia – Presto

beethoven na slovensku

Najstaršia známa správa o Beethovenovi v uhorskej tlači pochádza z novín *Pressburger Zeitung* z utorka 7. 4. 1795, objavuje sa teda necelé tri roky po jeho odchode z Bonnu. Informuje o dvojici viedenských koncertov Hudobnej spoločnosti pre vdovy a siroty (Tonkünstler Gesellschaft für Witwen und Weisen) z 29. a 30. 3. v dvorskom divadle Burgtheater, na ktorých zaznelo oratórium Antonia Casimira Cartellieriho (1772—1807) *Gioas, Re di Guida*. Počas prvého z večerov sa medzi dejstvami „predstavil známy pán Ludwig von Beethoven so svojím úplne novým koncertom zloženým pre pianoforte, ktorý si vyslúžil jednomyseľné ocenenie“. Identický text niekoľko dní pred *Pressburger Zeitung* uverejnili aj *Wiener Zeitung* (1. 4.) a *Grazer Zeitung* (4. 4.). Prvá Beethovenova návšteva Uhorska smerovala do dnešnej Bratislavy (Pressburg), odkiaľ umelec pokračoval na koncertnej ceste ďalej do Pešti. Stalo sa tak v roku 1796 – v jeho prvej polovici Beethoven už absolvoval niekoľkomesačné turné, ktoré ho zaviedlo do Prahy, Drážďan a Berlína. Informácia o pobyte v Bratislave sa opiera o skladateľovu korešpondenciu z 19. 11. 1796 adresovanú známemu viedenskému výrobcovi klavírov Johannovi Andreasovi Streicherovi (1761—1833). Text listu, ktorého originál je uložený v archíve Beethovenovho domu

Beethovenov pomník pred empírovým divadlom Erdödyovcov v Hlohovci, autori L. Goga a J. Vicel (1968)

v Bonne, sa týka takmer výlučne kvalít Streicherovho nástroja. Beethoven ho chváli, no konštatuje, že mu neumožňuje dostatočne prejavit vlastnú individualitu pri tvorbe tónu. Britský znalec skladateľovho diela Barry Cooper predpokladá, že išlo o nástroj, ktorý putoval do mesta kvôli umelcovmu vystúpeniu. Samotné koncertovanie Beethoven v liste spomína jedinou vetou, a to v súvislosti so Streicherovým kolegom a bratom jeho manželky Márie Anny (Nanette) Matthäusom Andreasom Steinom (1776—1819), keď píše: *„Moja akadémia sa koná v stredu 23. tohto mesiaca, ak by Stein chcel prísť, bude srdečne vítaný, prenocovanie u mňa má isté.“* Všetky ďalšie zmieňované pobyty Beethovena na našom území (Dolná Krupá, Hlohovec, Piešťany) sú hypotézami, ktoré sa zakladajú na jeho kontaktoch so šľachtickými rodinami Keglevičovcov (skladateľovou žiačkou bola Babetta Keglevičová, ktorej dedikoval *Klavírnu sonátu op. 7 i Prvý klavírny koncert*) a Brunsvikovcov, ktorí vlastnili kaštieľ v Dolnej Krupej. S územím dnešného Slovenska spájali skladateľa profesionálne i priateľské väzby. Okrem už zmieneného Zmeškala a obdivovaného klavírneho virtuóza, skladateľa a dirigenta Johanna Nepomuka Hummela patril do okruhu jeho známych aj skladateľ a hudobník Heinrich Klein (1756—1832), ktorého hudobná historička Darina Múdra označuje za *„zakladateľa Beethovenovho kultu na Slovensku“*. Priamym dôkazom tohto kontaktu je zmienka o Kleinovej návšteve Beethovena vo Viedni koncom novembra roku 1819 v jednom zo skladateľových konverzačných zošitov. Kleinovo meno s Beethovenovým venovaním *„An Herrn Professor Klein in Pressb[urg]/vom Verfasser“* sa nachádza aj na tlačennom exemplári Omše op. 86 z archívu Beethovenovho domu v Bonne. Je možné, že Kleinove kontakty s Beethovenom mu umožnili sprostredkovať aj stretnutie skladateľa s inými bratislavskými hudobníkmi. Napríklad s neskorším úspešným skladateľom opier Heinrichom Marschnerom (1795—1861). Priebeh ich stretnutia ostal zaznamenaný takto: *„Ďalším návštevníkom, ktorý prišiel v túto a, pravdepodobne, príležitostne i v nasledujúcu zimu, bol Heinrich Marschner. Pricestoval do Viedne z Karlových Varov na pozvanie grófa Amadé, mal dvadsaťjeden rokov, bol ambiciózný a dychtil poznať Beethovenov názor na niektoré zo svojich kompozícií, ktoré veľkému majstrovi priniesol v rukopise. Beethoven ho prijal, chvatne prehliadol hudbu, podal mu noty naspäť a tónom, v ktorom bolo skôr uspokojenie než odsúdenie, zamrmal: Hm, nemám času nazvyš – nechodievajte pričasto – prineste mi niečo opäť. Mladý muž bol nesmierne sklamaný, očakával oveľa viac. Nerozumel skladateľovým strohým spôsobom a až keď o prijatí porozprával svojmu patrónovi profesorovi Kleinovi z Prešporku, rozepamätal sa na Beethovenov milý pohľad, keď s ním hovoril, i na to, že mu pri odchode podal ruku. Na izbu sa vrátil v malomyselnej nálade a zbalil si batožinu s rozhodnutím zanechať hudbu a vrátiť sa do Lipska na štúdiá toho, k čomu bol určený. No na radu priateľov napokon zmenil názor na Beethovenovo správanie a pokračoval v kontaktoch s ním. Veľký muž bol vždy vlúdny a príležitostne pridal i slovo povzbudenia, no ich vzťahy sa nikdy nestali bližšími.“* K významným „beethovenovským tradíciám“ patrilo aj pravidelné uvádzanie Missy solemnis v Dóme sv. Martina, ktorá v ňom do 20. rokov 20. storočia (vdaka aktivitám Cirkevného hudobného spolku) zaznela dvadsaťtrikrát.

(AJ)

BALLOVÁ, Luba: *Beethoven a Slovensko*. Osveta, 1972.

MÚDRA, Darina: Klasicizmus. In: *Dejiny slovenskej hudby* (O. Elschek, ed.) Bratislava: Asco, 1996.

beethoven: kvarteta

Smrť. A keď chcel uniknúť z jej tône
a na ceste mu prasklo koleso,
prijal to chladne, s istou noblesou
dal vymeniť aj všetky štyri kone.

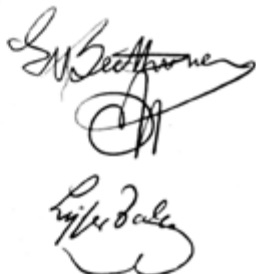
Kde sú tie kone? Premenené na prach?
A či sa zatúlali do sveta?

Svedectvom sú len pozdné kvarteta,
kde jeho kočiari dostali nový záprah.

Keď stavba znamená len kopu lŕstí,
génium hoci všetko opustí
a svoju pravdu zovrie novým valom.

Motívy sú, lež celok neplatí.
Preto sme takí smiešne prepíati?
Chýba to kolo, čo sa rozsypalo?

JÁN BUZÁSSY

štvrtok **22. 2. 2018** / 19:00 hod.

thursday **22. 2. 2018** / 7pm

veľké koncertné štúdio slovenského rozhlasu /
great concert studio of the slovak radio

BRODSKY QUARTET^{UK}

DANIEL ROWLAND 1. husle/1st violin

IAN BELTON 2. husle/2nd violin

PAUL CASSIDY viola/viola

JACQUELINE THOMAS violončelo/cello

PROGRAM

ludwig van beethoven

(1770—1827)

Sláčikové kvarteto f mol op. 95 „Quartetto serioso“ /

String Quartet in F Minor, Op. 95 “Quartetto serioso”

- I. Allegro con brio
- II. Allegretto ma non troppo – attacca:
- III. Allegro assai vivace ma serioso
- IV. Larghetto espressivo – Allegretto agitato – Allegro

Sláčikové kvarteto č. 16 F dur op. 135 / String Quartet in F Major, Op. 135

- I. Allegretto
- II. Vivace
- III. Lento assai, cantante e tranquillo
- IV. Der schwer gefasste Entschluss. Grave, ma non troppo tanto (*Muss es sein?*) –
Allegro (*Es muss sein!*) – Grave, ma non troppo tratto – Allegro

PRESTÁVKA/INTERMISSION

Sláčikové kvarteto č. 15 a mol op. 132 / String Quartet in A Minor, Op. 132

- I. Assai sostenuto – Allegro
- II. Allegro ma non tanto
- III. *Heiliger Dankgesang eines Genesenen an die Gottheit, in der lydischen Tonart /*
A Convalescent's Holy Song of Thanksgiving to the Deity, in the lydian Mode
Molto adagio – *Neue Kraft fühlend / Feeling new strenght*
Andante – Molto adagio – Andante – Molto adagio. Mit innigster Empfindung
- IV. Alla marcia, assai vivace – Più allegro – *attaca:*
- V. Allegro appassionato – Presto

sobota **24. 2. 2018** / 19:00 hod.

saturday **24. 2. 2018** / 7pm

veľké koncertné štúdio slovenského rozhlasu /
great concert studio of the slovak radio

BRODSKY QUARTET^{UK}

PROGRAM

ludwig van beethoven

(1770—1827)

Sláčikové kvarteto Es dur op. 74 „Harfové“ /

String Quartet in E flat Major, Op. 74 “Harp”

- I. Poco Adagio – Allegro
- II. Adagio ma non troppo
- III. Presto – Più presto quasi prestissimo
- IV. Allegretto con variazioni

Veľká fúga op. 133 / Grosse Fuge, Op. 133

PRESTÁVKA/INTERMISSION

Sláčikové kvarteto č. 13 B dur op. 130 /

String Quartet in B flat Major, Op. 130

- I. Adagio ma non troppo
- II. Presto
- III. Andante con moto, ma non troppo
- IV. Alla danza tedesca. Allegro assai
- V. Cavatina. Adagio molto espressivo

nedeľa **25. 2. 2018** / 18:00 hod.

sunday **25. 2. 2018** / 6pm

veľké koncertné štúdio slovenského rozhlasu /
great concert studio of the slovak radio

BRODSKY QUARTET^{UK}

PROGRAM

ludwig van beethoven

(1770—1827)

Sláčikové kvarteto č. 12 Es dur op. 127 /

String Quartet in E flat Major, Op. 127

I. Maestoso – Allegro

II. Adagio, ma non troppo e molto cantabile – Andante con moto – Adagio molto espressivo –
Tempo I

III. Scherzo. Vivace

IV. Allegro – Allegro comodo

PRESTÁVKA/INTERMISSION

Sláčikové kvarteto č. 14 cis mol op. 131 /

String Quartet in C sharp Minor, Op. 131

I. Adagio, ma non troppo e molto espressivo – *attaca*:

II. Allegro molto vivace – *attaca*:

III. Allegro moderato – *attaca*:

IV. Andante, ma non troppo e molto cantabile – Più mosso – Andante moderato e lusinghiero –
Adagio – Allegretto – Adagio, ma non troppo e semplice – Allegretto – *attaca*:

V. Adagio quasi un poco andante – *attaca*:

VI. Allegro

Branislav Dugovič (klarinet, SK) – študoval hru na klarinete na Konzervatóriu (R. Simandl) a VŠMU (J. Luptáčík) v Bratislave. Počas doktorandského štúdia (R. Šebesta) sa intenzívne venoval komornej hudbe (J. Slávik). Absolvoval viaceré majstrovské kurzy (R. Wehle, M. Lethiec a d.) a interpretačné súťaže (je laureátom Concorso Giuseppe Tassis). Ako sólista a komorný hráč účinkoval s Cappellou Istropolitana, Štátnou filharmóniou Košice, Moyzesovým kvartetom, L. Fančovičom, D. Varínskou, N. Škutovou, J. Slávikom, N. Bulfone, I. Buffom, J. Luptákom, M. Paľom, E. Šuškovou a d. Je členom Bergerovho tria. Jeho intenzívny záujem o súčasnú hudbu vyústil do spolupráce so súbormi Veni ensemble a Cluster Ensemble. B. Dugovič účinkoval na podujatiach doma i v zahraničí (Ostravské dni novej hudby, Večery novej hudby, Melos-Étos, Konvergenzie, Pohoda, Varšavská jeseň). Nahrával pre vydavateľstvá Diskant, Hudobný fond, Real Music House, Hevhetia/Orange Mountain Music a Naxos. Pôsobí ako pedagóg na Univerzite Komenského a ako lektor Veni Academy. Mimo klasickej hudby spolupracuje s J. Kirschner, E. Stevensom a skupinou Bukasovj masív.

Sebastian Gürtler (husle, AT) – študoval u H. Zehetmaira, C. Romana, E. Kovacica a Ph. Hirschorna. V rokoch 1997—2008 bol koncertným majstrom viedenskej Volksoper. V roku 2000 založil súbor Amarcord Wien. Je autorom väčšiny transkripcií, ktoré sú špecifikom súboru. V roku 2005 sa pridal k Hugo Wolf Quartet ako prvý huslista. Medzi jeho komorných partnerov patria S. Mendl, M. Schirmer, Ph. Gamba, Cl. Hagen, M. Brunello, O. Mandozzi, Ch. Poltera, členovia Ensemble Wien-Berlin, ale tiež W. Muthspiel, A. Corrêa, G. Breinschmid, K. Wheeler, J. Taylor, A. Igudesman, B. Schmid a R. Bakken. V roku 2016 s kvartetom začal spolupracovať Alban Berg Foundation. Výsledkom je Alban Berg Ensemble Wien – súbor, pozostávajúci zo sláčikového kvarteta, klavíra, flauty a klarinetu. Ansámbl, ktorý je známy inovatívnymi dramaturgiami, má vlastný cyklus v Brahmsovej sále viedenského Musikvereinu. Kompozície a aranžmány S. Gürtlera možno nájsť na nahrávkach labelov Material Records, Preiser Records, Deutsche Grammophon a v katalógu nemeckého vydavateľstva Edition Walhall Magdeburg.

Peter Kajan (fagot, SK) – študoval na Konzervatóriu (M. Hlavačka) a VŠMU (J. Martanovič) v Bratislave, doktorandské štúdium absolvoval na AU v B. Bystrici. Zúčastnil sa na medzinárodných súťažiach L. Weidingera v Pécsi, dychových kvintet v Marseille a na Pražskej jari, absolvoval majstrovské kurzy u G. Janotu. Pôsobil ako člen Europa Philharmonie, spolupracoval s orchestrami a súbormi Cappella Istropolitana, Štátna filharmónia Košice, SKO B. Warchala, ŠKO Žilina, Melos Ethos Ensemble, Ostravská banda a Slovenské dychové kvinteto. Účinkoval na podujatiach Viva Musica!, BHS, Košická hudobná jar, Orfeus, Večery novej hudby, Melos-Étos, Konvergenzie, Pražská jar, Brnianska hudobná jeseň, Ostravské dni novej hudby a d. Repertoár P. Kajana siaha od renesancie po hudbu 20. a 21. storočia, pričom premiéroval viacero diel slovenských autorov. Od roku 2004 je prvým sólo fagotistom orchestra Slovenská filharmónia.

Igor Karško (husle, CH) – prešovský rodák, absolvent pražskej AMU a Menuhinovej akadémie v Gstaade pôsobí ako koncertný majster Luzernského symfonického orchestra a člen komorného súboru The Serenade Trio. Ako koncertný majster barokového orchestra La Scintilla absolvoval v roku 2005 americké turné s C. Bartoli, s ktorou nahral CD Maria Malibran. Založil zoskupenia La Banda Antix a La Gioconda, je členom Minkowského Les Musiciens du Louvre. S týmto orchestrom nahral Haydnove a Schubertove symfónie pre label naive. Je pravidelným hosťom Konvergencií, pre ktoré o. i. našťudoval Stravinského Príbeh vojaka. Od roku 2010 vedie s Thomasom Demengom súbor Camerata Zürich, je profesorom na Musikhochschule v Luzerne.

Martin Novák (Iesný roh, ČR) – študoval na Konzervatóriu a JAMU v Brne (J. Petráš) a na University of North Texas (W. Scharnberg). Je laureátom viacerých súťaží v hre na dychových nástrojoch (Brno, Teplice). Od roku 2004 pôsobí ako člen orchestra Mestského divadla, od roku 2009 Národného divadla v Brne. Spolupracuje s Moravskou filharmóniou Olomouc, Filharmóniou Brno, Filharmóniou B. Martinů, VENI ensemble a Kentomania Big Band.

Jozef Lupták (violončelo, SK) – je zakladateľom a umeleckým riaditeľom festivalu Konvergencie. Absolvent konzervatória a VŠMU v Bratislave pokračoval v štúdiách na Royal Academy of Music v Londýne (R. Cohen) a v Banff Centre for Arts v Kanade (A. Parisot, E. Meyer, T. Tsutsumi). Patrí k umelcom formujúcim hudobný a kultúrny priestor na Slovensku, za čo mu bolo udelených niekoľko ocenení (Cena Ministra Kultúry SR, Cena Frica Kafendu). Realizoval množstvo CD nahrávok (o. i. Bachove Suity pre sólové violončelo, Brahmsove sonáty, premiéry diel V. Godára, crossoverové projekty After Phurikane, Chassidic Songs, Uspávanky či vlastnú tvorbu na najnovšom CD Free in One). Pravidelne účinkuje na medzinárodných pódiiach od USA po Nový Zéland. Ako vyhľadávaný a aktívny komorný hráč spolupracuje v množstvom popredných svetových umelcov a ansámblov (R. Cohen, D. Rowland, V. Mendessohn, B. Schmid, I. van Keulen, A. Serdar, Hilliard Ensemble, Fine Arts Quartet) ako aj s významnými dirigentmi (A. Parrott, J. Bělohlávek, D. Gazon, D. Héja, A. Mogrelia). Medzi jeho pravidelných komorných spoluhráčov patria I. Karško, M. Paľa, N. Skuta, B. Lenko a mnohí ďalší. Pravidelne vedie majstrovské kurzy (Taliansko, Maďarsko, USA, Anglicko), v posledných rokoch ich organizuje aj v rámci Konvergencií aj na Slovensku. (www.jozefluptak.com)

Robert Roth – jedna z najvýraznejších osobností slov. divadla. Začínal v Detskej rozhlasovej dramatickej družine, neskôr vyštudoval hudobno-dramatický odbor na Konzervatóriu v Bratislave. Od roku 2000 je hercom Činohry SND. V tom istom roku získal nomináciu na ocenenie DOSKY za rolu Ariela v Shakespearovej Búrke. V SND hral aj v ďalších Shakespearových hrách (Antonius a Kleopatra, Trojkráľový večer alebo Čo len chcete), na Shakespearovských slávnostiach v Kupcovi benátskom (Gratiano). Stvárnil Jarryho Tatka Ubu, za ktorého získal v Česku cenu za herecký výkon, Arthura v Mrožekovom Tangu, za Šabrina v adaptácií Dostojevského próz (Cudzia žena a muž pod postelou) bol nominovaný na DOSKY 2006. V r. 2008 získal DOSKY za postavu Hamleta v SND. Je držiteľom Ceny Nadácie Tatra Banky za umenie 2008. Predstavenie Činohry SND Hollyroth získalo ocenenia Špeciálna Cena poroty a Cena študentskej poroty na festivale Nová Dráma 2010. Rovnaký titul získal DOSKY 2010 za najlepšie mužský herecký výkon a najlepšiu inscenáciu sezóny 2009/2010. V roku 2010 dostal Krišťáľové krídlo v kategórii Divadlo a audiovizuálne umenie. Hráva i mimo domovského divadla: v Gogoľových Hráčoch či Shepardovej hre Posadnutí láskou (Bratislavské mestské divadlo, Divadlo a.h.a). Hral vo filme Vladimíra Morávka Hrubeš a Mareš sú kamaráti do dažda. Spolupracuje s rozhlasom, načítal román M. Hvoreckého Eskorta. Je známym aj ako originálny hudobník. S Konvergenciami spolupracoval na projektoch *Príbeh vojaka a Svedectvo*.

Aleksandar Serdar (klavír, SRB) – belehradský rodák absolvoval Hudobnú akadémiu v Novom Sade a Peabodyho konzervatórium v Baltimore (L. Fleisher). V štúdiách pokračoval na Akadémii sv. Cecílie v Ríme (S. Peticaroli). Umelec získal ocenenia z viacerých súťaží v Taliansku, USA, ale aj na prestížnej súťaži A. Rubinsteina v Tel Avive. Koncertoval v známych koncertných sálach v Európe, USA, Kanade, Rusku, Južnej Amerike i v Ázii. Ako sólista sa predstavil so symfonickými orchestrami v Drážďanoch, Mníchove, Brémach, Slovinsku, Sofii, Belehrade, Aténach, Sankt Peterburgu, v San José a Cincinnati. Účinkoval tiež s Orchestre National de Lille, Orchestre National du Capitole de Toulouse, Izraelským komorným orchestrom a ď. pod taktovkou dirigentov ako M. Viotti, E. Kunzel, E. Tabakov, M. Rodan, J.-Cl. Casadesus, M. Natchev a J. Kahidze. A. Serdar nahral CD pre vydavateľstvo EMI a srbský label PGP, ktoré sa stretli so záujmom kritiky. Od roku 1999 pôsobí ako profesor na Hudobnej akadémii v Belehrade, je pozývaný do porôt národných a medzinárodných klavírných súťaží.

Peter Vrbinčík (viola, SK) – rodák z Oravy, študoval hru na viole na Žilinskom konzervatóriu (J. Glasnák) a VŠMU v Bratislave (J. Hošek). Po štúdiách v Bratislave bol hosťujúcim poslucháčom na Hochschule für Musik in Wien v triede Thomasa Kakusku. Počas štúdií bol členom Gustav Mahler Jugend Orchester, The Youth Orchestra of United Europa (Cl. Abbado), France Youth Orchestra (E. Krivine), zúčastnil sa na majstrovských kurzoch v Bollerupe (J. Kodousek) a v Perugii (S. Palm). V rokoch 1989 – 1993 bol členom Slovenskej filharmónie, do roku 2003 pôsobil ako prvý violista v Cappelle Istropolitana. Ako sólista vystupoval so Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu, Cappellou Istropolitanou a Slovenským komorným orchestrom. V súčasnosti je riaditeľom Súkromnej ZUŠ v Lozorne, pracuje v súkromnej agentúre Vatel a účinkuje ako umelec v slobodnom povolání, zväčša v oblasti barokovej hudby (Solamente Naturali, Collegium Marianum).

Ján Prievozník (kontrabas, SK) – študoval na Súkromnom konzervatóriu D. Kardoša, Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave a AU v B. Bystrici (J. Krigovský). Počas štúdií sa zúčastnil viacerých kurzov a súťaží. Pôsobil v orchestroch ŠO v B. Bystrici, Orchestri Opéry SND, momentálne je členom Symfonického orchestra Slovenského rozhlasu. Je vyhľadávaným interpretom starej hudby, spolupracuje so súbormi Musica aeterna, Collegium Wartberg, Wiener Akademie, Hoffkapelle Esterházy, Ars Antiqua Austria, Solamente naturali, Czech Ensemble Baroque, Musica Florea, Collegium Marianum, Ensemble Inegal, Wrocław Baroque Orchestra, {OH!} Orkiestra Historyczna a i. Predstavil sa na významných pódiiach a festivaloch v Európe i zámorí (BHS, Melos-Étos, Dni starej hudby, Pražské Jaro, Struny Podzimu, Bach Fest Lipsko, Wratislavia Cantans, Early music festival Utrecht, Musikverein a Konzerthaus vo Viedni, Opéra National de Paris). Spolupracoval s renomovanými dirigentmi (A. Parrott, J. ter Linden, G. Antoninni, L. Svárovský, O. Dohnányi, M. Haselböck) a sólistami (M. Huggett, J. Holloway, E. Onofri, A. Steier a i.) Je lektorom letnej barokovej školy v Holešove, pedagogicky pôsobí na Súkromnom konzervatóriu v Nitre, Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave a Súkromnej Hudobnej a umeleckej akadémii J. Albrechta v B. Štiavnicí. Ako sólista koncertoval s ŠKO Žilina a Musikou aeternou. Spolu s J. Krigovským založil Slovenský kontrabasový klub, ktorý organizuje kurzy, koncerty a festivaly (Bass Fest, Musica Perennis Iuventutis, Medzinárodná kontrabasová súťaž K. D. von Dittersdorf). Stál tiež pri zrode formácie BassBand.

Martin Ruman (viola, SK) – študoval na Konzervatóriu v Bratislave (K. Klatt), na pražskom Konzervatóriu (K. Doležal), VŠMU v Bratislave (J. Hošek) a u A. Zemtsova vo Viedni. Počas štúdia v Prahe vystupoval ako sólista a komorný hráč v českom rozhlase a televízii. Koncertoval s pražskými súbormi (Komorný orchester P. Haasa, orchester Berg a. i.), stal sa laureátom Súťaže študentov konzervatórií SR, medzinárodnej súťaže Talenty pre Európu, Súťažnej prehliadky konzervatórií ČR. Zúčastnil sa majstrovských interpretačných kurzov pod vedením umelcov ako G. Karni, H. Schlichtig, A. Arad, M. Zemtsov, J. Dinerstein, V. Bukač, S. Baer a i. Ako sólista sa predstavil so Sinfoniettou Bratislava, SKO B. Warchala, Cappellou Istropolitana a Slovenskou filharmóniou, účinkoval s Moyzesovým i Muchovým kvartetom, je členom Gustav Klimt Quartet Wien. Spolupracoval s umelcami ako S. Ashkenasi, Z. Qian, Y. Revich, A. Aňazco, N. Wagner, J. Lupták, B. Lenko, M. Pala, M. Svetlík, I. Karško, Th. Auner, J. Tomka, I. van Keulen, D. Rowland, P. Barragán a Ď. Študoval na Hudobnej a umeleckej univerzite mesta Viedeň, pôsobil ako lektor akadémie Konvergencií a Slovenského mládežníckeho orchestra. (www.martinruman.sk)

Marián Svetlík (husle, SK) – študoval na Konzervatóriu v Žiline a na JAMU v Brne. Zúčastnil sa na viacerých domácich i zahraničných kurzoch (A. Moravec, M. Jelínek, F. Novotný, S. Yaroševic, B. Henri Van de Velde). Ako sólista účinkoval so ŠKO Žilina, Janáčkovým akademickým orchestrom v Brne a Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu. Bol členom sláčikového kvarteta Icarus Quartet, s ktorým získal viaceré ocenenia na súťažiach komornej hry i členom SKO B. Warchala. V súčasnosti je koncertným majstrom Symfonického orchestra Slovenského rozhlasu. M. Svetlík, ktorý je jedným z najdisponovanejších a najuniverzálnejších huslistov svojej generácie, pôsobí tiež ako vyhľadávaný sólista a komorný hráč.

Brodsky Quartet (UK) – britské sláčikové kvarteto v zložení Daniel Rowland, Ian Belton, Paul Cassidy a Jacqueline Thomas je pomenované po slávnom ruskom huslistovi Adolfovi Brodskom, známom zo spolupráce s Čajkovským. Brodsky Quartet vznikol v roku 1972 a po vyše štyridsiatich rokoch pôsobenia na medzinárodnej scéne má na konte viac než 3 000 koncertných vystúpení a 60 nahrávok. Účinkovanie súboru sa neobmedzuje len na prestížne pódia v Európe a USA, Brodsky Quartet koncertuje aj v Ázii, Austrálii a v Južnej Afrike. Hudobníci pravidelne spolupracujú s BBC, od roku 2012 nahrávajú pre spoločnosť Chandos Records. Ich umeleckej činnosti dominujú uvedenia kompletných cyklov kvartet Beethovena, Schuberta, Čajkovského, Brittena a Schönberga, ocenené prestížnymi cenami, no vďaka spolupráci s P. McCartneym, Björk či Elvisom Costelloom je súbor známy aj mimo klasickej hudby. Umelci organizujú medzinárodné kurzy a sú držiteľmi čestného doktorátu University of Kent a University of Teeside. V roku 1997 obdržali ocenenie Royal Philharmonic Society Award. Boli rezidenčným súborom University of Cambridge a Royal Conservatoire of Scotland. Stabilnou súčasťou repertoáru súboru je komplet Šostakovičových sláčikových kvartet, ktoré zazneli aj na festivale Konvergenie v roku 2016. (www.brodskyquartet.co.uk)

ďakujeme

Ján Buzássy / Táňa Švrčková / Miroslav Ulman, SFU

TÍM FESTIVALU

Jozef Lupták

Lea Majerčáková / Ivana Macaríková / Ivica Horáková / Zuzana Čičelová /
Ema Garajová / Andrej Šuba / Adrian Rajter / Rút Veselová

UMELECKÝ RIADITEĽ

Jozef Lupták

DRAMATURGIA

Jozef Lupták a Andrej Šuba,

ďakujeme za podnetné rady a nápady Adrianovi Rajterovi a Igorovi Karškovi

TEXTY A REDAKCIA BULLETINU

Andrej Šuba

JAZYKOVÁ KOREKTÚRA

Zuzana Konečná, Nikola Žáková, Rút Veselová

FOTOGRAFIE

Martina Šimkovičová / Braňo Gotthardt / wikipedia, Ludwig-van-Beethoven_Sketches-String-
Quartet-Op131 /

GRAFICKÝ DIZAJN

Zuzana Čičelová

www.konvergencie.sk

my
Piano

Hľadáte
piano?

~
mypiano@mypiano.eu

0908 721 712

www.mypiano.eu
~

generálny partner

u. fond
na podporu
umenia

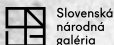
festival z verejných zdrojov podporil
fond na podporu umenia

hlavný partner

SLOVENSKÁ
sporiteľňa

Beethoven

partneri

KINEČKO

mediálni partneri

: RÁDIO DEVÍN

: RÁDIO_FM

hudobný život

.týždeň

CITYLIFE.SK
CO SA DEJE V BRATISLAVE A OKOLI

in.ba

9múz
www.9em.sk

vstupenky

ticketportal
VYUŽÍVANÉ V ZHODNUTÍ S OZONOVÝMI

konvergenzie.sk
facebook.com/konvergenzie
zmena programu vyhradená

konvergenzie